

РЕШЕНИЕ

№ 31426

гр. София, 07.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в публично заседание на 15.07.2026 г. в следния състав:

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **4958** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 – 207 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по искова молба от М. Б. Д. от [населено място] срещу Изпълнителна агенция „Сертификационен одит на средствата от европейските земеделски фондове“ (ИА СОСЕЗФ), с която на основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ се претендира присъждане на обезщетение в размер на 1700 евро, както и законната лихва върху главницата на вредите за периода от завеждане на иска до окончателното изплащане, причинени от незаконосъобразен административен акт – Заповед № ЧР-1/10.02.2025 г. на изпълнителния директор на ИА СОСЕЗФ, с която на основание чл. 107. ал. 2 от Закона за държавния служител (ЗДСл) е прекратено служебното му правоотношение, отменена с Решение № 18325 от 29.05.2025 г., постановено по адм. д. № 1902 от 2025 г. на Административен съд - София-град (АССГ), оставено в сила с Решение № 354 от 14.01.2026г. по адм. д. № 7913 от 2025 г. Върховния административен съд (ВАС).

Към исковата молба са приложени писмени доказателства по опис. В съдебно заседание ищецът поддържа иска, като моли да бъде уважен изцяло. По искане на ищеца са събирани гласни доказателства. Претендира разноски.

В писмен отговор и в съдебни заседания ответникът оспорва исковата молба, излага доводи за липса на елементите, предвидени в закона, за ангажиране отговорността му по реда на ЗОДОВ. По негово искане също са събирани гласни доказателства. Моли искът да бъде отхвърлен. Претендира юрисконсулско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище, че искът е доказан по основание и размер.

От представените писмени доказателства се установява, че М. Б. Д. е заемал длъжността „главен счетоводител“ в дирекция „Финансово-стопанска и административно-правна дейност“ в ИА СОСЕЗФ. Със Заповед № РД-147/26.11.2024 г. на изпълнителния директор на ИА СОСЕЗФ на ищеца М. Б. Д. е била наложено административно наказание „Забележка“. Заповедта е обжалвана по съдебен ред, като с влязло в сила Решение № 15462 от 08.05.2025 г. по адм. д. № 12780 от 2024 г. по описа на АССГ същата е отменена. На основание наложеното му дисциплинарно наказание „Забележка“ е оценен, видно от формуляр за оценка на изпълнение на длъжността за 2024 г., с възможно най- ниската оценка „Неприемливо изпълнение“. Въз основа на така получената оценка със Заповед № ЧР-1/10.02.2025 г. на изпълнителния директор на ИА СОСЕЗФ, на основание чл. 107. ат. 2 от ЗДСл, е прекратено служебното му правоотношение.

Заповедта е обжалвана и с Решение № 18325 от 29.05.2025 г., постановено по адм. д. № 1902 от 2025 г. на АССГ е отменена. Решението е оставено в сила с Решение № 354 от 14.01.2026 г. по адм. д. № 7913 от 2025 г. ВАС.

Междувременно, считано от 12.03.2025г., ищецът М. Б. Д. е назначен по заместване на длъжност „главен сътрудник по управление на европейски проекти и програми“ в отдел „Финансово управление“, дирекция „Координация на програми и проекти“ в Министерството на транспорта и съобщенията с трудов договор № ТП-23/ 11.03.2025.

В исковата молба М. Б. Д. твърди, че в периода от 11.02.2025 г. (датата на прекратяване на служебното правоотношение) до датата на подаване на настоящата искова молба психо-емоционалното му състояние не е добро, тъй като уволнението му е създадо душевен дискомфорт и тревожност. Отразило се е в негативен план на личността му. Постоянно е притеснен как ще си плаща кредитите и как ще издържа семейството си. Затворил се в себе си, спрял да контактува с голяма част от близките и приятелите си, непрекъснато е потиснат и притеснен, чувства обида и унижение от несправедливото уволнение, страда от безсъние. Изпитал сериозен стрес и през периода на обжалване на заповедта за уволнение, който продължил 10 месеца, тъй като през този период това, че водил дело за уволнение станало общественото достояние, разбрали близките и семейството му, финансовата невъзможност да наеме адвокат, довела до там да се защитава сам, а това допълнително натоварило психиката му. Освобождаването ми от длъжност по несправедлив и незаконен начин довело до негативни емоционални проблеми, изразяващи се в унижение и срам пред близките и колегите му. Липсата на достатъчно средства и все по-трудното обслужване на кредитите му влошили и хармонията в семейството му, като все по-често избухвали скандали между ищеца и съпругата му. Назначаването му на трудово правоотношение в Министерството на транспорта и съобщенията на 12.03.2025 не преодоляло факта на причинените му страдания вследствие незаконосъобразното му уволнение, още повече, че там получавал значително по-ниско възнаграждение, което не покривало месечните му разходи по плащане на кредити и издръжка на семейството му.

В подкрепа на твърденията на ищеца по негово искане са разпитани свидетелите П. А. Д. и Х. З. Х., негови близки семейни приятели.

От показанията на свидетеля Д. се установява, че след проблеми в службата и уволнението М. Д. бил в тежко финансово положение, тъй като си били купили апартамент, за което бил взел два кредита. Бил много притеснен, не можел да спи, станал много строг към детето си, не бил на себе си, станал нервен и неспокоен, какъвто не е бил преди

прекрътяването на служебното му правоотношение, имал кавги с жена си. През този период ищецът не е споделял на свидетеля за други проблеми.

Според показанията на свидетеля Х., след прекрътяване на служебното му правоотношение ищецът спрял да ходи да играе футбол, имал проблеми вкъщи, било му е тежко, притеснявал се как ще се справи финансово. Свидетелят не знае за други източници на доход на М. Д., освен че съпругата му също работи, но на по-ниска заплата и не допринасяла за покриване на кредита, въпреки че свидетеля не знае какъв е размерът на кредитите им.

По искане на ответника като свидетели са разпитани С. Г. К., началник отдел „Финансово управление“ в дирекция „Координация на програми и проекти“ в Министерството на транспорта и съобщенията, ръководител на ищеца и Я. В. Духов, главен експерт в същия отдел. Свидетелите на ответника заявяват, че не са запознати с личните преживявания на ищеца и не знаят дали е водил дела с предходен работодател.

С оглед така установената фактическа обстановка, искът е допустим. Ищецът разполага с активна процесуална легитимация за неговото предявяване, тъй като в резултат на незаконосъобразен административен акт - Заповед № ЧР-1/10.02.2025 г. на изпълнителния директор на ИА СОСЕЗФ, заявява претенция на увредено лице от същия. Ответникът разполага с пасивна процесуална легитимация по смисъла на чл. 205 от АПК, тъй като съгласно чл. 3 от Постановление № 89 на МС от 18.04.2016 г. за създаване на Изпълнителна агенция „Сертификационен одит на средствата от европейските земеделски фондове“ и за приемане на нейния устройствен правилник е юридическо лице на бюджетна издръжка със седалище [населено място]. Съдът е местно и родово компетентен за валидно разглеждане на иска по смисъла на общите правила на чл. 132 и 133, ал. 1 и 2 от АПК.

Искът за обезщетения за неимуществени вреди, причинени от незаконосъобразен административен акт се разглежда от административния съд по реда на чл. 203 и сл. от АПК, към който препраща и чл. 1, ал. 2 от ЗОДОВ. Разпоредбата на чл. 4 от ЗОДОВ урежда материалноправния режим на отговорността с препращане за неуредените въпроси съответно към гражданските закони - § 1 от Заключителните разпоредби на ЗОДОВ. Следователно, искът по глава единадесета от АПК е граждански, основаващ се на фактическия състав на непозволеното увреждане, независимо от това дали вредите са причинени виновно от длъжностните лица. С оглед на това, отговорността следва да бъде характеризирана като гаранционно-обезпечителна.

Съгласно чл.1, ал.1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. За да възникне отговорността по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ за дейност на ответната администрация, следва да са налице трите елемента от правопораждащия я фактически състав: 1. незаконосъобразен акт, действие или бездействие на административен орган или длъжностно лице; 2. имуществени или неимуществени вреди и 3. пряка причинна връзка между тях. Правото на обезщетение възниква за вредите, които са пряка и непосредствена последица от увреждането – чл.4 от ЗОДОВ. Преки са вредите, които се намират в причинна връзка с противоправното поведение, а непосредствени – следващите по време и място неправомерния резултат

С аргумент от чл.154, ал.1 от ГПК, вр. чл.144 от АПК в тежест на ищеца е да проведе пълно и главно доказване на всички елементи от фактическия състав на предявения иск, а

на съда - да приеме за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт е останал недоказан. Липсата на който и да е от елементите на фактическия състав на предъявения иск обуславя неговата неоснователност.

В конкретния случай, посоченият в исковата молба незаконосъобразен индивидуален административен акт е Заповед № ЧР-1/10.02.2025 г. на изпълнителния директор на ИА СОСЕЗФ, с която на основание чл. 107. ал. 2 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение с ищеца. Изпълнена е отрицателната предпоставка по чл.204, ал.1 от АПК за отмяна на административния акт като незаконосъобразен, което е сторено с Решение № 18325 от 29.05.2025 г., постановено по адм. д. № 1902 от 2025 г. на АССГ, оставено в сила с Решение № 354 от 14.01.2026г. по адм. д. № 7913 от 2025 г. ВАС. Налице е и първият елемент от фактическия състав за възникване на отговорността по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

От показанията на свидетелите Д. и Х., близки приятели на ищеца, се установява, че същият е станал раздразнителен, притеснен след издаването на незаконосъобразната заповед. Прекратяването на служебното му правоотношение се отразило негативно на отношенията в семейството му, нарушило съня му. Показанията в тази част съдът кредитира като достоверни и житейски логични. Следователно доказани са и настъпилите негативни последици в живота на ищеца, представляващи неимуществени вреди.

Съгласно теорията и съдебната практика, "пряка и непосредствена" е тази вреда, която следва закономерно от твърдяната незаконосъобразна административна дейност, по силата на безусловно необходимата причинно - следствена връзка, която съществува между тях. Пряка последица означава директно въздействие върху правната сфера на увредения, т. е. увреденото лице не би претърпяло вредите, ако не бе незаконосъобразния административен акт, и ако административният орган или длъжностните лица бяха действали съобразно закона. Под преки вреди следва да се разбират само тези, които са типична, нормално настъпваща и необходима последица от вредоносния резултат. Освен преки, вредите следва да бъдат и непосредствени, т. е. да са настъпили по време и място, следващо противоположния резултат.

Ищецът в настоящото производство не би понесъл сочените емоционални проблеми, ако не беше издадена и отменена впоследствие като незаконосъобразна заповедта за прекратяване на служебното му правоотношение. В този смисъл и двамата свидетели - Д. и Х. категорично потвърждават, че именно уволнението е фактът, който е бил причината за влошаване на емоционалното му състояние. Налице е следователно и пряка и непосредствена причинно - следствена връзка между отменения административен акт и вредоносния резултат.

Установените неимуществени вреди като пряка и непосредствена последица от уволнението са понесени от ищеца от момента, в който е издадена Заповед № ЧР-1/10.02.2025 г. на изпълнителния директор на ИА СОСЕЗФ.

По отношение размера на обезщетението за претърпени неимуществените вреди следва да бъде съобразен принципът на справедливост, установен в разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД, като понятието "справедливост" не е абстрактно, а е свързано с цялостна преценка на обективно съществуващи конкретни обстоятелства. В случая, предвид естеството и интензитета на потвърдените от двамата свидетели неимуществени вреди - притеснения, тревога, нарушение на съня, при липса на данни ищецът да е потърсил психологическа помощ и да е бил диагностициран с депресия или друго психическо заболяване, които да са довели до влошаване на цялостното му здравословното му състояние, съдът намира, че

справедлив размер на дължимото му обезщетение за неимуществени вреди е 1000.00 евро. Данните по делото сочат, че прекратяването на служебното правоотношение не е поставило ищеца в ситуация на продължителна социална изолация и безизходица, в това число до невъзможност да посреща своите и нуждите на семейството си. Напротив, същият е полагал труд в Министерството на транспорта и съобщенията, където продължава да работи, въпреки че е имал възможност да бъде възстановен на предишната си длъжност. Недоказани останаха и твърденията в исковата молба, че възнаграждението му е по-ниско и е имал финансови затруднения да обслужва кредитите си. Въпреки разпределената доказателствена тежест в процеса, ищецът не представи доказателства за наличие на кредити, размера им, размера на получаваното възнаграждение за длъжността, която е заемал в ИА СОСЕЗФ и за получаваното в Министерството на транспорта и съобщенията, както и за останалите доходи на семейството му. Съдът съобразява също факта, че самата съдебна отмяна на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение на ищеца е провокирала емоционално удовлетворение в него, с което, до известна степен, са компенсирани негативните му изживявания във връзка с нея. От друга страна, настоящият съдебен състав съобразява, че тази заповед те поредното дисциплинарно наказание на ищеца, което е отменено от съда. (Решение № 791 от 26.01.2026 г. на ВАС по адм. д. № 4968/2025 г., III о). При определяне размера на обезщетението съдът съобрази и актуалната съдебна практика на ВАС - Решение № 5963 от 2.06.2026 г. на ВАС по адм. д. № 3621/2026 г.

По изложените съображения искът е основателен за посочената сума от 1000 евро и следва да се отхвърли за разликата до пълния претендиран размер от 1700.00 евро. Акцесорният иск за претендираната лихва също е основателен, така както е претендиран от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

При този резултат и предвид направеното искане и от двете страни следва да се присъдят разноски - на основание чл.10, ал.3 от ЗОДОВ, на ищеца – 5,11 евро дължимата и заплатена за производството държавна такса и на адвокат А. А. М. от Адвокатска колегия - Х.. на основание чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата адвокатско възнаграждение, съразмерно с уважената част от иска, в размер на 235 евро, а на ответника, на основание чл.10, ал.4 от ЗОДОВ, съразмерно с отхвърлената част от иска, юрисконсултско възнаграждение в размер на 54 евро.

По изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 65-и състав,

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Сертификационен одит на средствата от европейските земеделски фондове“ да плати на М. Б. Д. от [населено място] обезщетение за неимуществени вреди, причинени от отменена като незаконосъобразна Заповед № ЧР-1/10.02.2025 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Сертификационен одит на средствата от европейските земеделски фондове“, в размер на 1000.00 (хиляда) евро, ведно със законната лихва, считано от датата на завеждане на исковата молба (28.04.2026г.) до окончателно изплащане на сумата и ОТХВЪРЛЯ иска в останалата му част.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Сертификационен одит на средствата от европейските земеделски фондове“ да плати на М. Б. Д. от [населено място] разноски в размер на 5,11

евро (пет евро и единадесет цента).

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Сертификационен одит на средствата от европейските земеделски фондове“ да плати на адвокат А. А. М. от Адвокатска колегия - Х., адвокатско възнаграждение в размер на 235 (двеста тридесет и пет) евро.

ОСЪЖДА М. Б. Д. от [населено място] да плати на Изпълнителна агенция „Сертификационен одит на средствата от европейските земеделски фондове“ юрисконсултско възнаграждение в размер на 54 (петдесет и четири) евро.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението за изготвянето му.